

Jak vypadali před 100 lety...

Anglický bulteriér

Zájem o zápasy, při nichž se točily v sázkách velké peníze, byl obrovský: majitel hostince, v němž se pravidelně konaly závody ve rdoušení krys, kupoval týdně až dva tisíce – nejlépe venkovských – krys.

Nový druh boje potřeboval také nové bojovníky; dosavadní zápasníci typu buldoka byli na zápasy s krysy příliš těžkopádní, pomalí a neohrabaní. Podnikaví chovatelé se tedy rychle zaměřili na vyšlechtění vhodného psa. Jeden z prvních a nejúspěšnějších byl J. Hinks považovaný za „otce“ plemene, známého nejprve jako Bull and Terrier. Za základ vzal anglického buldoka, vyznačujícího se nezdolnou houževnatostí, odolností, odvahou a urputností v boji. Odlehčil ho staroanglickým bílým teriérem, který dodal rychlost a temperament spolu s vášní a ostrostí na hlodavce. Třetím plemenem byl hladkosrstý black and tan teriér. Psi typu pozdějšího anglického bulteriéra se však v Anglii vyskytovali už dříve, o čemž svědčí například obraz křížence buldoka a bílého teriéra jménem Trusty z roku 1806. Jméno bullterrier se poprvé objevilo v Annals of Sporting, sestavených v roce 1822 Piercem Eganem. Tehdejší kříženci, raní bulteriéři, byli ve srovnání s dnešními psy nohatější a jejich hlava, pod silným vlivem buldoka, nejvíce připomínala současnou argentinskou dogu. V této době šlo chovatelům především o získání schopného, tvrdého, odvážného, dravého a hbitého bojovníka, u nějž se příliš nehledělo na vzhled. Prvním, kdo se zaměřil také na propracování exteriéru a dal tak vlastně skutečně základ vzniku nového plemene moderního typu, byl zmíněný J. Hinks z Birminghamu. Za pravé bulteriéry byli dlouho považováni jen zcela nebo převážně bílé zbarvení psi. Například i německé publikace ještě v roce 1923 (G. Müller, Der Gesunde Hund) uvádějí jedině, čistě bílé zbarvení. Vícebarevné variety vznikly až zkřížením s anglickým staffordshire teriérem. Zákaz kupírování uší (anticropping law), který v Anglii platil od roku 1895, nejprve odradil mnohé chovatele bílých anglických teriérů, předchůdců bulteriéra, natolik, že toto plemeno zmizelo, respektive se „rozpustilo“ v plemenech jiných. Chovatelé bulteriérů, kteří se nehodlali vzdát typického vzhledu svých oblíbených psů se vzpřímeným ušním boltcem, však v dalším chovu dosáhli vzpřímeného ucha vhodným křížením. Nejvýraznější změnou ve vzhledu za poslední století je tvar hlavy, konvexní linie nosního hřbetu bez stopu, takže hlava dosahovala v 80. letech tvaru vajíčka.

M. Císařovský

Jak vypadali před 100 lety...

Šampionka
White Rose
Girl z Kendon
Kennel of Bull-
terriers
majitelky D. J.
Kennedy Thom
z Glasgow,
narozená
v roce 1922,
ve věku čtyř let

Zápasník Madman
(Šílenec)
z Welshovy knihy
The Dog in Health
and Disease,
1879

Dole: Bílí teriéři
ze Silversea
Kennel majitele
Harryho
J. Prestona
z Birminghamu,
narození kolem
roku 1924

Nahoře: Bílý bulteriér Nelson, šampion
Anglie, narozený v roce 1866, zvítězil
na řadě výstav mezi lety 1868 až 1872

Barevní bulteriéři byli v Anglii dlouho
považováni za samostatnou varietu
Coloured Bull-terriers a vyskytovali
se poměrně vzácně; proto jim možná
bylo tolerováno nekorektní postavení
ucha, podobně jako výstavně
úspěšnému psu Sher Grand Duke
z Sher Kennels Teda Lyona ze Surrey;
snímek byl publikován v roce 1929

